

Sygn. akt I C 1254/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Jasiński

Protokolant: Michał Czerwiński

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2018 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa D. C. i J. S.

przeciwko Č. S. z siedzibą w P. (...)

o zapłatę

I. zasądza od Č. S. z siedzibą w P. (...) na rzecz D. C. i J. S. kwotę 500 zł (pięćset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 10 maja 2016 r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w zakresie żądania zasądzenia kwoty 9016,27 zł (dziewięć tysięcy szesnaście złotych dwadzieścia siedem groszy);

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. zasądza od D. C. i J. S. na rzecz Č. S. z siedzibą w P.(...) kwotę 4817 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. nakazuje ściągnąć od D. C. i J. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 1019,54 zł (jeden tysiąc dziewiętnaście złotych pięćdziesiąt cztery grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1254/16

UZASADNIENIE

Powodowie D. C. i J. S., pozwem z dnia 9 maja 2016 roku, domagali się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w P. (...) – w dalszej części uzasadnienia oznaczona nazwą handlową, pod którą działa na rynku ubezpieczeń – P., kwoty 10.116,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Dochodzona pozwem kwota stanowiła odszkodowanie za szkodę powstałą w dniu 31 lipca 2015 r. w pojeździe marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pozwana wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie z polisy OC sprawcy zdarzenia w wysokości 9.000 zł, która miałyby wynikać z różnicy wartości kosztów naprawy pojazdu określonej na kwotę 18.625 zł, a wartością rynkową pojazdu przed szkodą, którą P. określiła na kwotę 18.600 zł. Z uwagi na błędne ustalenia, pozwany zakwalifikował szkodę jako całkowitą.

Na kwotę dochodzoną pozwem złożyły się: kwota 9.625 zł, stanowiąca różnicę pomiędzy wartością kosztów naprawy określonej przez stronę pozwaną na kwotę 18.625 zł, a wypłaconą kwotą w wysokości 9.000 zł oraz kwota 491,27 zł

stanowiąca skapitalizowane odsetki od przedmiotowej kwoty od dnia 3 września 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 8 maja 2016 r.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) S.A. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów solidarnie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa według norm przepisanych. W uzasadnieniu do powyższego wskazała, iż z uwagi na nieopłacalność naprawy, należne poszkodowanym odszkodowanie zostało obliczone metodą szkody całkowitej, tj. jako różnica między wartością pojazdu przed szkodą, a wartością pozostałości. Wartość pojazdu T. (...) została oszacowana na 18.600 zł, natomiast koszty naprawy tego pojazdu wynosiły 18.624,62 zł. Wartość pojazdu w stanie uszkodzonym w wysokości 9.600 zł została ustalona na aukcji internetowej. Ponadto pozwana podkreśliła, że w procesie likwidacji szkody strona powodowa domagała się zakwalifikowania szkody jako całkowitej, co zostało również potwierdzone informacją uzyskaną z (...) T., w której wskazano, że szkoda powinna zostać rozliczona powyżej opisaną metodą.

Na rozprawie w dniu 23 marca 2018 roku strona powodowa cofnęła powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 9.016,27 zł i wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 1.100 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 lipca 2015 r. w wyniku kolizji drogowej, doszło do uszkodzenia samochodu marki T. (...) o nr rej. (...), należącego do D. C. i J. S.. Sprawca zdarzenia ubezpieczony był z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. z siedzibą w P. (...)

Pismem z 28 października 2015 r. P. poinformowała stronę o przyznaniu odszkodowania z tytułu zdarzenia, jakie miało miejsce 31 lipca 2015 r., w wysokości 9.000 zł.

/ **bezsporne:** nadto dowód: pismo P. z dnia 28.10.2015r. (k.31-32)/

Strona powodowa nie zgadzając się z wysokością przyznanego jej odszkodowania, zleciła sporządzenie przez Biuro (...), (...) opinii. Na jej podstawie została określona wartość rynkowa pojazdu marki T. (...) na dzień 31 lipca 2015 r. na kwotę 19.500 zł. Pismem z dnia 27 listopada 2015 roku powodowie wnieśli przedsądowe wezwanie do zapłaty, w którym domagali się wypłaty należnego odszkodowania w wysokości 9.625 zł.

/dowody: wezwanie do zapłaty z dnia 27.11.2015r. (k.43-46), opinia nr (...) (k.47-53)/

W odpowiedzi na reklamację pozwana wskazała, iż rozliczenie przedmiotowej szkody – z racji braku ekonomicznego uzasadnienia do podjęcia naprawy – zostało dokonane na zasadach szkody całkowitej. Ponadto wypłatę odszkodowania uważa za dopełniającą obowiązkowi naprawienia szkody.

/dowód: odpowiedź na reklamację z dnia 10.2.2016r. (k.55-56)/

Pozwany w dniu 1 września 2015na aukcji internetowej umieścił pojazd T. (...) o nr rej (...) w celu ustalenia rynkowej wartości pojazdu w stanie uszkodzonym. Najwyższa oferta została uzyskana w dniu 10 lutego 2015 roku i opiewała na kwotę 9.600 zł.

/dowód: wydruk ze strony internetowej (k.79)/

W dniu 29 grudnia 2016 roku pojazd marki T. (...) został sprzedany za kwotę 9.000 zł.

/dowód: ksero umowy (k.240)/

Wartość rynkowa pojazdu marki T. (...) w stanie sprzed szkody wynosiła 19.100 zł (brutto), zaś technicznie i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy przedmiotowego samochodu wynosi 21.878,12 zł (brutto).

/dowód: Opinia biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej – k. 150-170 wraz z opinią uzupełniającą - k.201-219)/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaoferowanych przez strony dowodów w postaci wyżej wymienionych dokumentów, w tym zawartych w aktach szkody oraz dokumentu prywatnego w postaci wydruku ze strony internetowej, których autentyczność i wiarygodność nie była w toku procesu kwestionowana, nie budziła również wątpliwości Sądu.

Za wiarygodny dowód w sprawie Sąd uznał również opinię biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej K. K.. Opinia została sporządzona przez biegłego sądowego mającego odpowiednią wiedzę i doświadczenie zawodowe. Opinia jest spójna i logiczna, zaś wnioski z opinii zostały przez biegłego należycie umotywowane w opisowej części opinii. Zastrzeżenia do opinii zgłoszone przez pozwanego zostały należycie wyjaśnione przez biegłego w uzupełniającej pisemnej opinii. Strona powodowa złożyła zastrzeżenia do opinii biegłego sądowego, wnosząc o wydanie opinii uzupełniającej w zakresie okoliczności przedmiotowej sprawy i sporządzenia opinii w sprawie kosztów naprawy ekonomicznie uzasadnionych, tj. w wysokości niższej niż wyliczona wartość pojazdu, zgodnie ze wskazaniem biegłego. Zdaniem strony, biegły dokonał wyceny wartości pojazdu innego niż pojazd należący do powodów.

Biegły w opinii uzupełniającej wyczerpująco ustosunkował się do zarzutów strony powodowej i podniósł, że za ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy można jedynie uznać koszt niższy od wyliczonej wartości rynkowej pojazdu. Ponadto po ponownej analizie danych dokonał zmiany w sporządzonej wyceny, poprzez wprowadzenie korekty w wyposażeniu przedmiotowego pojazdu i ustalił, że jego wartość rynkowa na dzień 31 lipca 2015 r. wynosiła 19.100 zł.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do oceny technicznie i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...) w odniesieniu do wartości rynkowej pojazdu i wypłaconego dotychczas odszkodowania. W konsekwencji ustalić należało, czy rozliczenie szkody powinno nastąpić w oparciu o konstrukcję tzw. szkody całkowitej.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w niewielkiej części.

Zgodnie z przepisem art. 822 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. W przypadku umowy odpowiedzialności cywilnej, odpowiedzialność za szkodę zakładu ubezpieczeń jest pochodną odpowiedzialności samego sprawcy szkody. Jego odpowiedzialność za szkodę wynika z art. 436 § 2 k.c., zgodnie z którym w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody, posiadacze mechanicznych środków komunikacji mogą wzajemnie żądać naprawienia szkód majątkowych i niemajątkowych tylko na zasadach ogólnych, a zatem winy, przy czym uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Zasada ta doszczegółowienia została art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)odnośnie szkód powstałych w wyniku zdarzeń komunikacyjnych, zgodnie z którym ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.).

Należy również wskazać, że odszkodowanie pieniężne, zgodnie z przepisem art. 363 § 1 k.c. powinno stanowić sumę adekwatną, umożliwiającą przywrócenie stanu pojazdu sprzed zaistnienia szkody i odpowiadać realnym w okolicznościach niniejszej sprawy kosztom naprawy. W okolicznościach niniejszej sprawy, Sąd oparł się przede wszystkim na ustaleniach poczynionych przez biegłego sądowego K. K., który w swojej opinii uzupełniającej wskazał, iż wartość rynkowa pojazdu T. (...) o nr rej. (...) w stanie sprzed zdarzenia z dnia 31 lipca 2015 roku wynosiła

19.100 zł. Koszt naprawy przedmiotowego pojazdu wyliczony w oparciu o średnie stawki rynkowe. Z uwzględnieniem dostępnych w dacie szkody części alternatywnych najlepszej jakości i operacji naprawczych niezbędnych do przeprowadzenia naprawy wynosi 21.878,12 zł brutto. Biegły jednoznacznie wskazał, że zarówno koszt naprawy wyliczony w oparciu o średnie stawki rynkowe i części oryginalne oraz w oparciu o średnie stawki rynkowe i dostępne części alternatywne przewyższały określoną przez biegłego wartość rynkową przedmiotowego pojazdu. W takim przypadku naprawa pojazdu jest ekonomicznie nieuzasadniona i wówczas rozliczenie szkody powinno nastąpić na zasadach szkody całkowitej, poprzez wyliczenie różnicy pomiędzy wartością rynkową pojazdu w stanie jak sprzed szkody, a wartością pozostałości ustalona na podstawie rozmiaru szkody i wysokości oszacowanego kosztu naprawy.

Wartość pozostałości pojazdu została określona w toku postępowania likwidacyjnego na kwotę 9.600 zł. Ponadto powyżej wskazana cena została ustalona na aukcji internetowej, na której przedmiotowy samochód umieściła strona powodowa. Podkreślić należy, iż w toku procesu wartość ta nie była kwestionowana, Sąd zatem uznał tę okoliczność za niesporną w rozumieniu art. 230. Dodatkowo powodowie sprzedali pojazd marki T. (...) po upływie około dwóch lat od zdarzenia komunikacyjnego z dnia 31 lipca 2015 r. za cenę 9.000 zł, a więc o kwotę zaledwie 600 zł niższą niż proponowana w postępowaniu likwidacyjnym. Zdaniem Sądu nie można obciążyć odpowiedzialnością strony pozwanej za skutki zaniechania powodów i upływu czasu wartość pojazdu uległa zmniejszeniu.

Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie, co do kwoty 9.016,27 zł z uwagi na skuteczne cofnięcie pozwu wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Dlatego też w wyroku w punkcie I zasądził od Č. S. z siedzibą w P. (...) na rzecz D. C. i J. S. kwotę 500 zł, stanowiącą różnicę między wartością rynkową pojazdu sprzed szkody, wynoszącą 19 100 zł, a wartością tzw. pozostałości, wynoszącą 9600 zł i wypłaconego powodom odszkodowania, tj. kwoty 9 000 zł., w pozostałym zakresie powództwo oddalając.

O żądaniu w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie od zasądzonej kwoty Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia wniesienia pozwu – 10 maja 2016 r., stosownie do przepisów art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Sąd, w oparciu o przepisy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. orzekł w punkcie IV wyroku o kosztach procesu. Należy zaznaczyć, że zgodnie z ogólną zasadą strona przegrywająca proces jest zobowiązana do zwrotu kosztów postępowania stronie przeciwnej. W przedmiotowej mając na uwadze, iż strona pozwana uległa jedynie co do nieznaczej części roszczenia, Sąd na potrzeby rozliczenia kosztów procesu uznał pozwaną za stronę wygrywającą w całości. W związku z tym Sąd zasądził od powodów na rzecz pozwanej kwotę 4.817 zł.

Podkreślenia przy tym wymaga, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do odstąpienia od obciążania powodów obowiązkiem zwrotu pozwanemu celowych kosztów obrony. Zgodnie z art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych, sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten stanowi wyjątek od wyrażonej w art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu, który winien być stosowany, gdy zasady wyrażonej w art. 98 k.p.c. nie można by pogodzić z zasadami słuszności. Jest to instytucja tzw. prawa sędziowskiego i sposób korzystania z art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego i to do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstąpienie od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór. Dokonując oceny zastosowania bądź nie art. 102 k.p.c., sąd kieruje się własnym poczuciem sprawiedliwości (wyrok SN z dnia 19 maja 2006 r., III CK 221/05 (niepubl.)). Przepis art. 102 ma charakter dyskrecyjny.

Ustawodawca nie zdefiniował pojęcia szczególnie uzasadnionego wypadku, pozostawiając wypracowanie kryteriów uznania, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek orzecznictwu i doktrynie. Ocena ta musi mieć na względzie całokształt okoliczności sprawy. Chodzi tu nie tylko o okoliczności związane z przebiegiem procesu, ale również pozostające poza jego obszarem (np. stan majątkowy stron, ich sytuacja życiowa). Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z punktu widzenia zasad współżycia społecznego.

Zarówno w toku procesu, jak i w toku postępowania przedprocesowego powodowie reprezentowani byli przez profesjonalny podmiot zajmujący się dochodzeniem odszkodowań, zaś roszczenie od początku było sporne. Co więcej, stanowisko pozwanego było zarówno w toku postępowania likwidacyjnego niezmiennie, sprowadzające się do rozliczenia szkody metodą szkody całkowitej, co zostało potwierdzone w procesie wynikami postępowania dowodowego. W zachowaniu pozwanego nie można zatem dopatrzeć się żadnych okoliczności świadczących o tym, że jego zachowanie naruszało zasady współżycia społecznego w sposób pozwalający na zastosowanie art. 102 k.p.c.

Jednocześnie, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. Sąd zasądził od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku nieuiszczone koszty sądowe w postaci niepokrytych z zaliczki kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego w wysokości 1.019,54 zł.

Sygn. akt I C 1254/16

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)